

Harjoitus tehvävä Ajattelin kokeilla toisenlaista genreä harjoitusmielessä. Rahtialus Ursus Barthold oli tulossa normaalilta kuljetuslinjaltaan, Itäisen Fernond planeetan länsiosasta, kun rahtialuksen ensimmäinen perämies Armus Amluj huomasi tutkanäytössä, omituisen pisteen joka tuli heitä kohti. —Komentaja, tutkanäytössä näkyy omituinen piste. Harmaapäinen komentaja kääntyi perämiehen puoleen. —Saatko tarkan kuvauksen kohteesta näyttöön? Darsk Starka kysyi. —Yritän saada. Kömpelön oloinen rahtialus liikkui hitaasti mutta varmasti, lastinaan aluksella oli mineraalikaivoksesta kaivettua mineraalia, jota alus kuljetti kotiplaneetalleen Dimetoen kakkoselle. —Kohde saadaan näyttöön kolmen minuutin kuluttua, Armus sanoi. —Oikein hyvä, ilmoitus minulle heti kun kohde saavuttaa visualisointi pisteen. Darsk Starka oli kokenut komentaja, ikää tällä veteraanilla oli muutaman vuoden yli kuusikymmentä. Ursus Bartholdin komentajana tämä oli ollut jo kymmenisen vuotta. Matkan tämä osuus oli rauhallisin, sillä rahtialus matkasi linnunradan puolueettomalla vyöhykkeellä, yhteisellä alueella, joka oli suojattu erityisin sopimuksin. Päästessään oman planeettansa tuntumaan, hän kutsuisi lähimmästä tukikohdasta pari hävittäjää saattamaan rahtialuksen tukikohtaansa. Samaan aikaan hytin sisäkaiuttimesta kuului ilmoitus, 'Kohde on saapunut visuaalisen tunnistuksen vaikutusalueeseen', odotan ohjeitanne. —Viesti kuitattu, tulen henkilökohtaisesti komentosillalle. Hetkeä myöhemmin komentosillalla Darsk Starka kävi neuvottelua aluksen perämiehen kanssa. —Mitä skannauskartta kertoo? —Syväskannaus osoittaa elävistä organismeista? —Tarkoitatko, että kohteessa olisi elämää? —Syväskannereiden mukaan kyllä. —Tiedetäänkö organismien laatua? —Vaikuttaa muukalaisrodulle, jollaista tietokantamme ei tunne. —Aseta kohde näyttöön. Armus Amluj työskenteli hetken komentopaneelin parissa, naputellen tarvittavat parametriarvot järjestelmään. —Tämän parempaa visualisointia en pysty kohteesta saamaan. —Tuo riittää. Darsk Starka tarkasteli kohdetta, hieroen otsaansa, hän ei koskaan aiemmin ollut nähnyt mitään vastaavaa. Alus ei kuulunut mihinkään genreen, jota heidän järjestelmänsä tunnisti. Alus oli liian alkeellinen ollakseen minkään sen linnunradan aluksista, joita hän oli tavannut. —Komentaja! aluksella on hätäsingali aktiivisena. —Pystytkö purkamaan? —Koodi vaikuttaa varsin yksinkertaiselle. 'Tämä on Mars Voyger no5 aluksen hätäsingali, alus on kriittisessä tilassa, miehistö syväjäädytettynä aluksella. Tarvitsemme apua!' Armus Amluj katseli komentajaa kysyvästi, joka tuijotti tiukasti näyttöön. —Mikä viesti tuo on ja kenelle, mille rodulle tuommoinen viesti kuuluu? —En ole aivan varma, mutta luulen viestin liittyvän erääseen kauan sitten hävinneeseen rotuun. —Rotuun nimeltä ihminen. —Mikä rotu se semmoinen rotu on? —Kaukainen rotu, linnunratamme tuolta puolen. —Kauan sitten kadonnut rotu, josta tiedämme hyvin vähän. —Hätäviestissä puhuttiin Marssista, mikä se taas on? —Esi-isämme kertoivat, eräästä kaukaisesta planeetasta nimeltä Mars, tämä Mars planeetta on hieman kotiplaneettamme oloinen. —Kyseisellä kadonneella rodulla oli pakkomielteenä asuttaa, Mars planeetta. —Miten heidän kävi? —Siitä ei ole tarkkaa tietoa. —Millainen tämä kadonnut rotu oli? —Tietojeni mukaan heillä oli inhimillisiä piirteitä. —Olivatko he onnellisia? —Elivätkö he onnellisina? —Tämä rotu oli siitä ainutlaatuinen, että he omasivat monenlaisia tunteita ja tuntemuksia, sen mukaan varmasti rotuun mahtui niin onnellisia kuin onnettomia. Molemmat katsoivat näyttöä, sekä sitä kuinka he lähestyivät kohdetta pikkuhiljaa. —Paljonko meillä on aluksessa tilaa? Starka kysyi. —Alus on maksimikuormituksessa. Starka mietti hetken, sivellen samalla leukaansa. —Pudotetaan lasti, ja otetaan lähestyväkohde lastin tilalle. Aluksen ensimmäinen perämies katseli komentajaansa silmiin. —Sir! Voimmeko tehdä sellaista? lastimme on hyvin kallisarvoinen, ja se on yhtiön perusasetuksia vastaan. —Hiiteen lastin arvokkuus ja yhtiönpykälät, jos tuo on todella se miksi sitä luulen, niin tuo kohde on kymmenen kertaa arvokkaampi kuin yksikään tämän aluksen

toimittama lasti. —Hyvä on sir. — Armus Amluj lastiosastoon. —Tyhjentäkää lastitila! —Korostan tyhjentäkää lastitila välittömästi! —Voitteko toistaa käskynne?! ilmoitti lastiosaston päällikkö, Laer Raat Aja sanoi. —Tyhjentäkää lastitila välittömästi! Samalla hetkellä komentopaneelin syttyi lastitilan tyhjennyksen merkkivalo. 'Alus on tyhjennetty'. —Ilmoitus minulle, kun alus on saavutettu, aktivoikaa asejärjestelmät varmuuden vuoksi. Sen sanottuaan Darsk Starka poistui komentosillalta mennen omaan kammioonsa. Komentaja istui työpöydän äärelle, sanellen sitten aluksen lokikirjaan taphtuman. 'Darsk Starkan komentoloki, tällä päivämäärällä tyhjensin lastin Blederts Delta E lastin, tehdäkseni tilaa vielä arvokkaammalle lastille. Arvioni mukaan kyseessä saattaa olla kauan sitten kadonneen rodun kenties viimeiset jäänteet.' Kannattaako jatkaa tätä tarinaa?...